

GÖYƏRÇİN

ISSN- 0207- 4710

2

2005-ci il

Hədiyyə!

NAĞİL VAXTI

Rəssam Orxan "Qarabağname"

"Nigar"

"KOROGLU"

Serlər

Qış

Yenə düşüb soyuqlar,
Səpilib hər yerə qar.
Çöllər süd dənizidir,
Dağlar nəhəng dalgalar.

Qayalardan sallanan
Buzlar necə iridir.
Sanki buz salxımları
Qışın məmələridir.

Qar

Qar yağır, çölə, düzə
Rənginə bax ağappaq.
Bir "a" əlavə etsək,
Dönüb qara olacaq!

Buz-Şüşə

Şəffaf bir şey tapdılar,
Bir gün Adilə İlqar.
Mübahisə elədi
İki qardaş o ki, var.

İlqar dedi şüşədi,
Adil dedi ki, buzdu.
Mərc gəldilər ikisi
Ancaq İlqar uduzdu.

Evə gətirən kimi,
"Şüşə" su olub axdı.
Adil İlqara baxdı,
İlqar Adilə baxdı...

Qış-Bahar

Qış gəlib,
Xoş gəlib!
Niyə əli
Boş gəlib?
Şaxta hanı,
Qar hanı?
Sevindirsən
Qaranı!
Ayaqlarında
Xizək
Çıxsın evdən
Sevincək.
Qış gedib,
Xoş gedib!
Yerinə gəlib
Bahar,
Yaşıl geyinib
Dağlar.
İndi Qara
Sevincək,
Gedib yağar
Gül-çiçək.

Rəssam
Leyla

Buz

Şaxta şiddət elədi,
Buz çoxaldı, buz artdı,
Qış yağışın yerinə
Qar ələdi, buz atdı.
Adamı çırpır yerə
Elə bil ki, buz atdı!
Çıxdım onun üstünə,
Məni yerə uzatdı.

Qar Yağanda

Yağır sahilə,
Yağır dənizə.
Elçin eyvandan
Baxır dənizə.
Sahilə yağır,
Sahil ağappaq.
Dənizə yağır,
Əriyir ancaq.
Götür-qoy etdi
Elçin bir qədər.
Torpaq dənizdən
Soyuqdur məgər?!

Pəncərədən baxıram

Pəncərədən baxıram,
Lopa-lopa yağır qar.
Sanki ağ kəpənəklər
Uçub yerə qonurlar...

NAĞİL VAXTI

İtalyan nağili SEHİRLİ ÜZÜK

Kasıb bir oğlan var idi. O, bir gün anasına dedi ki, icazə ver səyahətə çıxıb, öz səadətimi axtarım.

Anası icazə verdi. Oğlan yola düşdü. O, az getdi, çox getdi, axır ki, gəlib bir şəhərə çıxdı. Gördü ki, bir qə qarı hər əlində bir vedrə su zorla hərəkət edir. Tez onun əlindən vedrələri alıb evə aparmağa kömək etdi. Oğlanın bu hərəkətindən qarının çox xoşu gəldi. Ona bir üzük bağışlayıb dedi:

- Bu üzük sehrlidir. Onu barmağında fırladıb nə istəsən, arzuna çatarsan. Qarı oğlana üstəlik bir it və bir pişik də bağışladı.

Oğlan yoluna davam etdi. İtlə pişik də onun arxasınca düşdülər. Az getdilər, üz getdilər, gəlib bir meşəyə çıxdılar. Qaranlıq düşdü. Üçün onlar meşədə gecələməli oldular.

Oğlan yorulmuşdu və bərk acmışdı. Birdən onun yadına qarının verdiyi üzük düşdü. Üzüyü barmağında fırladıb dedi ki, yemək istəyirəm. Söz onun ağzından çıxan kimi qarşısında gözəl bir süfrə açıldı. Onlar doyunca yeyib meşədə qaldılar. Şəhəri gün bir şəhərə gəlib çıxdılar. Şəhərin ortasında gözəl bir saray var idi. Bir qız saraydan baxıb gülümsədi. Oğlanın ağlına qəribə bir fikir gəldi. Üzüyü barmağında çevirib əmr etdi ki, bu sarayla üzbəüz daha gözəl bir saray ucalсын. Onun arzusu o dəqiqə həyata keçdi. Oğlan həmin qızla evləndi. Gözəl bir toy oldu. Ancaq bir neçə gündən sonra oğlan həyat yoldaşını etibar edib üzüyün sirrini ona açdı. Qız üzüyü oğurlayıb barmağına keçirdi. Tez qulluqçularını da götürüb öz sarayına köçdü. Üzüyə əmr etdi ki, oğlanı saray qarışıq bir sıldırımın üstünə qaldırsın.

Gənc oğlan yuxudan duranda gördü ki, qız onu aldadıb. O, itlə pişiyi üzüyün dalınca göndərdi. İtlə pişik öz sahiblərinin əmrini yerinə yetirib üzüyü gətirdilər. Oğlan onu barmağına taxıb fırladı və əmr etdi ki, qızın sarayı yerlə yeksan olsun. Xain qız öz cəzasını çəkdi.

Oğlan gedib anasını da öz sarayına gətirdi. Kəndlərindən təmiz, namuslu bir qız tapıb onunla evləndi. Onlar xoşbəxt ömür sürməyə başladılar.

Rəssam
Ramil

Bayquş Yeyirəm

Portuqal nağili

Qurd meşəyə girəndə gördü ki, şam ağacının ən uca budağında bir bayquş yuvası var. Ac və hiyləgər canavar yaxına gəldi və quyruğunu mişar kimi ağaca sürtməyə başladı.

Qorxuya düşən bayquş yalvarmağa başladı:

- Qurd lələ, xahiş eyləyirəm, ağacı mişarlama. Yoxsa mənim balalarım yuvadan düşüb ölə bilərlər.

Qurd dedi:

- Əgər ağacı kəsməyimi istəmirsənsə, özün aşağı düş.

Çarəsiz bayquş uçub aşağı budaqlardan birinə qondu və soruşdu:

- Qurd lələ, Sizə nə lazımdır?

- Bir az da aşağı düş, sənənlə işim var.

- Nə sözün var söylə, elə burdan da yaxşı eşidirəm.

Qurd acıqlandı:

- Düş aşağı deyirəm sənə! Qorxma, sənə bir pisliyim keçməz.

Çarəsiz bayquş aşağı düşən kimi qurd onu ağzıyla tutdu:

Bayquş yalvardı:

- Qurd lələ, burax məni, vəsiyyətimi eləyim, sonra məni yeyərsən.

Qurd razılaşmadı.

Bayquş yenə yalvardı:

- Heç olmasa, icazə ver, balalarım la vidalaşım, sonra gəlim.

Qurd yenə də razılaşmadı.

Bayquş dedi:

- Onda sən özün balalarım a de ki, məni yeyirsən, yolumu gözləməsinlər.

Qurd yavaşca dedi:

- Bayquşu yeyirəm.

- Yox, qurd lələ, balalarım eşitmədi.

Qurd bir az bərk dedi:

- Bayquşu yeyirəm.

- Yox, bir az da bərkdən de ki, balalarım sənənlə səsini eşitsinlər.

Acıqlı qurd bərkdən dedi:

- Bayquşu yeyirəm.

Bayquşa da elə bu lazım idi. Tez uçub ağacın ən uca budağına qondu və kinayə ilə qurda dedi:

- Get özünə başqa axmaq axtar...

Tərcümə edib
işləyəni R.ƏLİYEV

